Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tū siclos argēti. & habebit eā uxorē.
qua humiliauit eā. nec potest dimit
tere eā omnib̄ diebus uitē suē. Si g̃ nec
ille q̃ puellā adhuc uirginē. & in do
mo patris libē agentē uiolauit morti
addicetur. quidē qd de ancilla q̃si remi
sius aliq̃d decēm uidetur ut q̃ cū illa ꝯ
cubuerit uapulent tūc. ꝯ n̄ moriant.
S; dici forsitan potest. qua cū alienę
sponsę uiolatio. morte uindicetur. qui
ū cū libā puella dormierit. & pat̄ p
tactatā pecuniā redderet. & eandē uxo
rē accipere cogatur. qui cū ancilla coierit
abuq̃ ligatur: q̃a nec mortis sentē
tię subdit. nec mulieris illi nuptias
inire compellitur. Lex tū unū posuit
aliud breuitatis causā p̄mīsit dicēs.
Vapulabunt ambo & n̄ morientur. q̃a
n̄ fuit liba. Potest itaq; inter sensus hac
satisfactione fuisse. sciendū tū qd
mystīū tota respicit. & p̄t̄ spīm ple
nā sui decreti absolutionē n̄ inuenit.
Illumq̃d enim psonarū acceptor ē ds.
ut libras seruitutis sēli sui dūtū apd
illū meritū sortiat. quūq; sibi uidi
ceo libē ꝯcubit ancilla ū remisit. un
dicet. Nequaq̃. Siue seruus enim siue
lib. paris apud illū meritū sunt. uib
solū dispensū. si in timore illi p̄cep
taq; obedientia. alt altum p̄cedant.
Inpto itaq; illo. cui omnia pene sub
figura p̄cipiebant. ū de ancilla de
cernit. cū qua quispiā ꝯcubuerit ut
& si nobilis fuerit. tū pcio n̄ redemp
ta. nec libertate donata. uapulent
partē & n̄ moriant. forma ei tradit
sacrīm. nob si intelleximus habundā
tē p̄futa. Ancilla q̃ nobilis aia ē hu
mana. ingenuitatis suę p̄rogatiua
theus ab ipo do. sic ꝯ paulo ante terra
tū ē. quia ipius gen̄ sum. n̄ qdē de
substantia ei nati. s; ad ei imaginē
similitudinēq; creati. Quia ū ppecca
tū captiuata & miseriarū redacta
ē. Nobilis ita. qd n̄ ancilla ē donec. ꝯ
sanguine redimat̄. baptizata in mor
te ipius. & gratia ei q̃a libertate dona
ta. Hā si filius inqit uos liberauerit. uere
libi eritis. Corrumpit̄ aut aia huma
na. cū maligna cuiqua psuasione
thit̄ ad peccatū. Lex g̃ ut supdictū ē.
p ancilla ꝯcubitū hoīem plagis sub
dit. plube ū morte dignū decernit.
apte docēs. q̃nto q̃uiori pena plecten
dus sit q̃ aiam xpi morte ia liberata
itum peccare psuaserit. & seruitutis
pstinę iugū recipe. quā si cū ancilla
aliq̃ peccandi fedus suscipiens. n̄ inq̃
fedū ē fedare uoluerit. Sū ē illd apli.
Qui templū di uiolauerit. dispdet illū
ds. Item ad hebreos. Irritā quis faciens
legē moysi. sine ulla miseratione du
obus uel tb̄ testib̄ morit̄. quantoma
gis putas deiora mereri supplicia.
qui filiū di ꝯculcari uoluerit. ꝯ san
guinē testamēti polluīt. duīt. unq̃
sēctificat̄ ē. & spīui gratię ꝯtumelia fecit.
Si q̃s itaq; cū ancilla coierit. n̄ qui
dē sine reatu fit utq; & idēco uapu
lare debent. qui aut libam uiola
uerit morte dignū ē. cū illa quā pec
care suasit. q̃ teste apto pet̄ meli er
at unicuq; n̄ agnoscē uā uerita
quā post agnitionē retrīū ꝯcerta.
Ergo inqit uapulabit ambo. ꝯ n̄ mori
ent̄. quia n̄ fuit liba. Deū subiungit.
P delicto aū suo offerat dno ad ostī
um tabnacli testimonii arietē. ora
bitq; pro sacdos. & p delicto ei coram
dno. et reppiciabitur ei. dimittetq̃